

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 34Ek/2057/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120442194
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6120442194.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o vymoženie 7583,69 EUR s príslušenstvom, ktorú vedie súdny exekútor: JUDr. Paula Miššiková, so sídlom exekútorského úradu E. C. XX, XXX XX B., pod. zn. 400EX 97/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 34Ek/2057/2020 zo dňa 28.11.2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 28.11.2023 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení, za použitia ustanovení § 61b ods. 3, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 písm. a/, ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) konštatoval, že návrh povinného na zastavenie exekúcie podal povinný po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 05.05.2021, pričom sa považuje za doručené uplynutím 30 dní odo dňa nasledujúceho po dni zverejnenia v Obchodnom vestníku, čo v tomto prípade predstavuje dátum 05.06.2021. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný na poštovú prepravu dňa 31.07.2023, pričom súdnemu exekútorovi bol doručený dňa 01.08.2023. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal nedoručenie exekučného titulu a upovedomenia o začatí exekúcie do vlastných rúk, neplatné postúpenie vymáhanej pohľadávky, vydanie exekučného titulu v rozpore s úijným právom, Ústavou SR a v rozpore so zákonom.

2/ Vyšší súdny úradník ďalej poukázal, že v prípade, ak povinný podá návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, a v takto podanom návrhu neuvedie skutočnosti, ktoré nemohol uplatniť v zákonom stanovenej lehote, je súd povinný návrh na zastavenie v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie je pevne stanovená zákonom a nie je možné ju predĺžiť a tiež nie je možné odpustiť jej zmeškanie. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by súdu umožňovala exekúciu zastaviť aj v prípade, ak by bol návrh na zastavenie exekúcie podaný v zákonnej lehote.

3/ Preskúmaním spisu upomínacieho konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, vyšší súdny úradník zistil, že exekučný titul bol doručený dňa 31.03.2020 povinnému na adresu C. XXXX/XX, XXX XX D. zásielkou s podacím číslom SK010430322SK. Uvedené je preukázané doručenkou uloženou v spise sp. zn. 7Up/291/2020. Tvrdenie povinného, že mu exekučný titul nebol nikdy doručený, teda vyhodnotil ako nepravdivé. V súvislosti s povinným tvrdenou neplatnosťou postúpenia pohľadávky poukázal vyšší súdny úradník na to, že túto skutočnosť mohol povinný namietnuť v základnom konaní podaním

opravného prostriedku proti exekučnému titulu (odporu). Nakoľko žalobcom v exekučnom titule bola tá istá spoločnosť, ktorá bola uvedená ako oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie, nemal vyšší súdny úradník pochybnosti o legitímnom postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa na spoločnosť uvedenú v exekučnom titule. Pokiaľ ide o doručovanie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, ustanovenie § 61b Exekučného poriadku umožňuje jeho doručovanie aj tzv. fikciou prostredníctvom Obchodného vestníka, v ktorom sa upovedomenie o začatí exekúcie zverejní. Nakoľko sa súdnemu exekútorovi nepodarilo v zákonom stanovenej lehote doručiť povinnému upovedomenie o začatí exekúcie do vlastných rúk, postupoval súdny exekútor správne, keď upovedomenie o začatí exekúcie doručil zverejnením upovedomenia o začatí exekúcie v Obchodnom vestníku.

4/ Po preskúmaní veci dospel vyšší súdny úradník k záveru, že nakoľko povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po zákonom stanovenej lehote a neuviedol v ňom žiadne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonnej lehoty, je tu prítomný dôvod na zamietnutie návrhu povinného na zastavenie exekúcie a preto súd predmetný návrh v celom rozsahu zamietol podľa vyššie citovaného ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

5/ Voči uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej zotrval na dôvodoch zastavenia exekúcie. Oproti návrhu na zastavenie exekúcie povinný poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. Plz. ÚS 1/2022 zo dňa 15.06.2022, v ktorom ústavný súd konštatoval, že vo vykonávacom konaní je exekučný súd povinný ex offo zaoberať sa existenciou neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

6/ Oprávnený považoval tvrdenia povinného za účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Sťažnosť preto navrhol zamietnuť ako nedôvodnú.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

11/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

12/ Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249

CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, reagujúc na sťažnostné tvrdenia povinného sudca dopĺňa nasledovné.

14/ Sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nie je duplicitným návrhom na zastavenie exekúcie s tým, že o ňom rozhoduje sudca, ale je opravným prostriedkom, v ktorom sťažovateľ namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania, ktoré mu predchádzalo, t.j. skutkový a právny rámec vymedzený v návrhu na zastavenie exekúcie je rámcom i pre sťažnostné konanie a sudca v sťažnosti proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka nemôže riešiť povinným novonastolené právne a skutkové otázky.

15/ Vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie správne posúdil ako návrh podaný po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, nakoľko bol podaný po vyše 2 rokoch od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinným (doručené uplynutím 30 dní od zverejnenia upovedomenia o začatí exekúcie v Obchodnom vestníku dňa 05.05.2021) a závery, ku ktorým dospel vyšší súdny úradník sú vyjadrením koncentračnej zásady, podľa ktorej exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody zastavenia exekúcie neuplatnil včas. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda má odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), môže povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v každom ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020 alebo sp. zn. I. ÚS 563/2022 z 19.10.2022). Platnosť záverov rozhodovacej praxe exekučného súdu potvrdzujú i viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 231/2021 zo dňa 24.05.2022, II. ÚS 483/2023 z 24.10.2023 alebo IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023, v zmysle ktorých sa koncentrácia exekučného konania vzťahuje na všetkých povinných bez rozdielu, teda i na spotrebiteľov, preto aj spotrebiteľia majú dôsledne rešpektovať procesné limity práv a povinností ustanovených zákonom (v danom prípade Exekučným poriadkom). Exekučný poriadok akceptuje ako účinnú obranu proti uplatneniu koncentračnej zásady tvrdenia preukazujúce, že povinný nemohol bez vlastnej viny uplatniť také skutočnosti už skôr (§ 61k ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku). Povinný však v sťažnosti žiadne také dôvody neuviedol. Povinný, aj keď je spotrebiteľom, nemá neobmedzenú dobu na uplatnenie zásadných skutočností, ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie. Namietané nedostatky v spotrebiteľskom vzťahu, ak by boli dané, museli existovať ešte pred vydaním exekučného titulu.

16/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov, keď povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia, v ktorom uviedol len také skutočnosti, ktoré mohol relevantne uplatniť iba v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, nemohol súd na jeho tvrdenia v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku prihliadať. Preto sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 34Ek/2057/2020 zo dňa 28.11.2023 ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§